

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202401
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318202401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. Q., nar. XX.XX. XXXX, bytom A. XXXX/XX, W., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: otca - G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, W. a matky - Bc. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L., D. č. XXX/XX, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9P/32/2018-109 z 23. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil výživné na maloletú H. Q. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne počnúc od 05.09.2018, ktoré výživné je matka povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 05.09.2018 do 23.04.2019 v sume 380,53 eur matke povolil splácať v splátkach vo výške 10 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám otca maloletej, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok II.). Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5P/22/2013-67 z 10.06.2013 (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Konštatoval, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom maloletá navštevovala 1. stupeň základnej školy, bola žiačkou 4. ročníka Základnej školy A. v W.. Aktuálne je maloletá žiačkou 1. ročníka Obchodnej akadémie v Čadci. Nástupom na strednú školu nastala u maloletej podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Prechodom na strednú školu sa podstatne zvýšili výdavky maloletej na školské potreby a pomôcky, učebnice cudzích jazykov, pracovné zošity a pod., vynakladá aj sumy na sporenie na stužkovú. Ďalej mal okresný súd preukázaný zhoršený stav maloletej, s ktorým sú rovnako zvýšené výdavky tým, že navštevuje viacerých lekárov špecialistov. Okrem toho sa zvýšili aj náklady na základné životné potreby ako je strava, oblečenie, obuv, hygienické potreby, bývanie. Zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného mal súd preukázanú aj na strane matky. Táto v čase posledného rozhodovania o výživnom bola na materskej dovolenke s príjmom vo výške približne 200 eur mesačne. V súčasnosti je zamestnaná a zo zamestnania dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 469,99 eur. Okrem maloletej H. má matka naďalej vyživovaciu povinnosť k maloletej E., ktorá pochádza z jej vzťahu s otcom maloletej H. a k maloletému N.. Matka žije v spoločnej domácnosti s manželom, maloletou E. a maloletým N.. Otec rovnako ako v čase posledného rozhodovania o výživnom je naďalej poberateľom čiastočného invalidného dôchodku, ktorý ku dňu rozhodovania okresného súdu dosahoval výšku 226 eur mesačne. Okrem toho si privyrobit brigádnou formou od 200 do 400 eur. Okrem maloletej H. má vyživovaciu povinnosť k maloletej E., ktorá bola zverená do starostlivosti matky a na ktorej výživu prispieva sumou vo výške 80 eur a k maloletému G.

D. Q.. Vychádzajúc z týchto zistení, berúc do úvahy vyživovací povinnosť rodičov maloletej aj k ďalším deťom, s prihliadnutím k výške príjmu, ktorý matka zo zamestnania dosahuje a k zisteným výdavkom, na úhrade ktorých sa z tohto príjmu podieľa a ktoré považoval súd za nevyhnutné, bol toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach matky uhrádzať na maloletú zvýšené výživné v sume 100 eur mesačne bez ohrozenia uspokojovania základných životných potrieb matky a ďalších maloletých detí, voči ktorým má tiež vyživovací povinnosť. Zameškané výživné za obdobie od 05.09.2018 do 23.04.2019 vyčíslil ako rozdiel medzi zvýšeným výživným a matkou v uvedenom období uhradeným výživným, spolu v sume 380,53 eur. Zameškané výživné s prihliadnutím k pomerom matky jej povolil splácať v splátkach po 10 eur mesačne pod sankciou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimku pri rozhodovaní o trovách konania z tohto zákonného ustanovenia.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Uviedol, že dostatočným spôsobom vydokladoval zvýšené náklady na maloletú H., zdôraznil najmä prechod maloletej zo základnej školy na strednú školu a s tým spojené zvýšené výdavky. Poukázal aj na zlý zdravotný stav maloletej, s ktorým má rovnako zvýšené náklady na zaobstaranie dioptrických okuliarov, kontrolné návštevy u lekára v kožnej ambulancii, výživové doplnky. Maloletá trpí skoliozou chrbtice a musí často navštevovať plaváreň, s čím sú rovnako spojené zvýšené náklady. Uviedol, že vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav v súvislosti s ktorým je na čiastočnom invalidnom dôchodku nie je možné, aby sa riadne zamestnal a tak navýšil rodinný rozpočet. V prípade, že nedôjde k prehodnoteniu výšky výživného, bude nútený maloletú vystaviť situácii, že pre nedostatok financií ju bude musieť prehlásiť na odborné učilište, kde budú mesačné náklady podstatne nižšie, avšak tým jej znemožní ísť na vysokú školu. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil a matku zaviazal platením výživného vo výške 260 eur mesačne.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd podľa jej názoru správne zistil skutkový stav ohľadom výšky príjmov, otec maloletej okrem invalidného dôchodku si privyrába aj brigádne, a to vo výške 200 až 400 eur mesačne, čo je viac ako je jej príjem zo zamestnania. Vzhľadom na výšku zárobku, ktorý má označila návrh otca na zvýšenie výživného za nereálny.

4. Kolízny opatrovník zostal v odvolacom konaní nečinný.

5. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania v celom rozsahu (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Otec v podanom odvolaní nenamieta skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa osobných a majetkových pomerov ako oprávnenej maloletej H., tak aj povinných rodičov, nesúhlasil však s tým, ako tieto zistenia vyhodnotil okresný súd pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti matky voči maloletej. Ním uvádzané tvrdenia o výdavkoch a príjmoch na strane matky ako aj jeho osoby boli známe už v rámci konania pred okresným súdom a okresný súd sa s nimi v dostatočnej miere zrozumiteľne a presvedčivo vysporiadal. Krajský súd sa so závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), preto nepovažoval za potrebné opakovať tieto závery aj v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia.

7. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že hoci zásadné kritériá pre stanovenie konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti - schopnosti, možnosti a majetkové pomery výživou povinnej osoby na strane jednej a odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby na strane druhej sú (právne) rovnocenné, reálne sú určujúcimi schopnosti, možnosti a majetkové pomery výživou povinnej osoby. S určitým zjednodušením je možné vysloviť, že darmo budú odôvodnené potreby výživou oprávneného subjektu dosahovať určitú značnú výšku, pokiaľ výživou povinný subjekt nebude disponovať náležitým rozsahom schopností, možností a majetkových pomerov. V zmysle uvedeného nie je možné určiť alebo zvýšiť vyživovací povinnosť v sume nekorešpondujúcej s konkrétnym majetkovým statusom výživou povinnej osoby. Hoci krajský súd nespochybňuje existenciu nákladov, ktoré maloletej H. oprávnene vznikajú, predovšetkým v súvislosti s jej zdravotným stavom a štúdiom na strednej škole, pri rozhodovaní o zvýšení výživného však bolo nevyhnutne prioritne vychádzať z pomerov povinnej matky. Príjem

matky dosahuje výšku 460 eur mesačne, má okrem maloletej H. vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom maloletým deťom. Vzhľadom na uvedené výška výživného určená okresným súdom rešpektuje možnosti a schopnosti matky a v konečnom dôsledku je aj primerane vysoká. Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)